

imod nye regler, derfor var der en afventende holdning fra disse.

- justitsministeriets eneste imødekommenhed overfor det løfte, der blev givet i folketinget, må opfattes som en håb mod branchen og sagens vigtighed, ved at man den 3/6-77 tilsendte branchen og andre eksperter et udkast svarende nøjagtigt til tidligere udkast, og som først var disse i hænde den 6/6-77, med besked om at svare inden den 15/6-77 – altså nøjagtigt 9 dage til at besvare og komme med nye vigtige oplysninger til så vigtig en sag – kun 9 dage.
- justitsministeriet har tilsidesat de forespurgte eksperters udtalelser af hvilke 98 pct. gik imod vægtgrænse
- justitsministeriet har undladt at bruge muligheden for at få nærmere belyst, hvorfor samtlige eksperter er imod en vægtgrænse ved at undlade at indkalde disse til et møde, hvilket der havde været rigelig tid til, og som sagens alvor måtte kræve
- justitsministeriets eneste svar til eksperterne på hvorfor ministeriet ikke har villet følge deres råd om ikke at indføre en vægtgrænse for knallerter – er et urimeligt svar på baggrund af de vigtige argumenter, eksperterne har fremlagt lige fra sagens forelæggelse i 1976 og den korte tid de påny fik med 9 dages svartid nemlig at der ikke var fremkommet nye synspunkter eller materiale.

Konklusionen af justitsministeriets arbejde må derfor blive denne:

- at justitsministeriet allerede inden mødet i folketinget den 22/4-77, hvor ministeren afgav sit løfte, havde taget sin beslutning og at løftet i folketinget kun blev brugt til at sikre sig bemyndigelsen, hvilket må betragtes som forkert over for såvel folketing, knallertkørere og branchen
- at justitsministeriets begrundelse til branchens eksperter og andre eksperter kun har været en skinmanøvre og med rette af disse kan betragtes som et misbrug af deres ekspertise og tid.
- at justitsministeriets fortolkning af den korte tid eksperterne fik, skulle være tid nok, da det var det samme udkast som tidligere, og fordi disse eksperter fortsat fremsatte deres modstand mod en vægtgrænse, at der derved intet nyt var kommet frem – er en forkert udnyttelse af sin magt til at fremme ministeriets egen vilje om indførelsen af en vægtgrænse
- at justitsministeriet helt har tilsidesat eksperternes tilbud om at stå til rådighed for en fornyet undersøgelse og glemmer, at det, eksperterne

har udtalt fra sagens start i 1976, ikke er blevet mindre rigtigt eller er blevet uden betydning, fordi disse eksperter har gentaget det hver gang, de blev spurgt

- at justitsministeren har brudt det løfte han gav den 22. april i folketinget eftersom justitsministeriet intet har foretaget sig bortset fra at få gennemført sine egne bestemmelser så hurtigt som overhovedet muligt uden at give nogen en reel chance for at påvirke ministeriets afgørelse. Dette bekræftes tydeligt af et notat i ministeriet i et brev af den 6/6-77, tilsendt ministeriet – citat og notat:

»Vi har d.d. modtaget Deres brev nr. 003727, journal nr. 1973-240-9 af den 3/6-77, hvori De beder om at komme med eventuelle kommentarer.

På grund af den korte tidsfrist og da vi meget gerne vil gennemgå udkast med vor fabrik i Frankrig, ser vi os desværre ikke i stand til at svare inden den 15. juni 1977 og beder dem derfor om udsættelse.«

notat: Det er der næppe tid til. Det skulle da heller ikke være nødvendigt med de få ændringer, der er tale om i forhold til 40 km/t –

at forbrugerne og knallertbranchen med rette kan fremføre, at når ministeren ikke i april 1977 efter at have måttet erkende at 40 km for knallerter var en forkert beslutning – at han så ikke samtidig trak sig helt ud af knallertsagen eller søgte udsættelse af sagen – alene skyldtes politiske årsager og ikke af hensyn til sagens saglighed eller af hensyn til forbrugerne som nu skal udsættes for at blive »prioriteret« for nogle betragtninger og formodninger, der ingen grund er til at gennemføre.

Forslagsstillerne skal endelig til slut på baggrund af forannævnte redegørelse sige, at vi på grund af sagens vigtighed har fundet det nødvendigt at fremkomme med så mange faktiske oplysninger, således at der virkelig er baggrund for en fornyet drøftelse af knallertproblematikken.

Sluttelig skal vi konkludere, at spørgsmålet om vægtgrænse og gearbegrænsning ikke har fået den grundige behandling som lovet folketinget af justitsministeren den 22. april 1976. Det er derfor nødvendigt, at justitsministeren ikke kan bestemme hvor meget en knallert må veje og hvor mange gear den må have, eftersom alle eksperter på området siger at det vil svække trafikikkerheden. Og er der noget vi i den nuværende debat om trafikikkerhed ikke har brug for, så er det gennemførelse af bestemmelser der svækker denne.